

tik, spørgsmålet om de ydre grænser, og det er den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og forsvarspolitikken. Er det ikke korrekt, at vi har medgang i småtteriene, men i de store sager er det danske udspil dybt forældet?

Så kommer hr. Ove Fich ind på svigsspørgsmålet. Der vil jeg godt stille et andet spørgsmål. Regeringen kæmper angiveligt imod svig af hensyn til befolkningen. Det nævnte hr. Ove Fich. Så vil jeg godt spørge hr. Ove Fich: Hvorfor i alverden har regeringen så ikke gjort noget som helst for, at Danmark kan ratificere den Svigskonvention, vi har vedtaget for længst i EU? Her taler regeringen også med to tunger. Man siger ét, og i praksis gør man noget andet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må give fru Charlotte Antonsen ret på ét punkt, nemlig at hr. Ove Fich konsekvent undlader at komme ind på de problemer, som står i centrum på regeringskonferencen, de problemer, der består i, at de danske undtagelser med hensyn til forsvar, militær, retspolitik, asyl osv. er under massivt angreb fra et stort flertal af de andre lande. Det er hovedproblemet på regeringskonferencen.

I stedet fortæller hr. Ove Fich om alt muligt andet, som stort set ikke har nogen betydning på konferencen – som ikke interesserer andre end hr. Ove Fich og en lille snæver kreds omkring ham, men som slet ikke indgår med vægt på regeringskonferencen.

Og så hører jeg nu hr. Ove Fich sige, at man vil sælge ud – ja, sådan siger hr. Ove Fich ikke; han siger: Vi kan jo ikke få vores vilje på alle punkter. Betyder det, at Socialdemokratiet nu er ved at indstille sig på at indgå et kompromis på regeringskonferencen, hvor man sælger ud af de danske undtagelser, eller hvad betyder det, hr. Ove Fich nu lægger op til? Betyder det, at man nu står over for et udsalg? Det vil jeg gerne have et svar på fra hr. Ove Fich.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Lidt i samme retning vil jeg også stille spørgsmål. Jeg sad og ventede på, at hr. Ove Fich ville følge den socialdemokratiske linje op og sige: Danmark skal være et foregangsland. Vi skal sikre, at udenrigs- og sikkerhedspolitikken forbliver på et mellemstatsligt niveau. Vi skal sikre, at forsvarspolitikken ikke kommer ind i EU. Vi skal sikre, at retlige og indre anliggende forbliver et mellemstatsligt anliggende med enstem-

mighed osv., og vi skal sikre, at Schengenaftalen selvfølgelig ikke bliver integreret i EU. Vi skal sikre, at det indre marked ikke bliver udvandet ved, at man laver en eller anden form for fleksibilitet, og så videre.

Men hvad skete der? Hr. Ove Fich holdt den tale, som Socialdemokratiet i øvrigt har holdt det sidste år, om nogle småting, som vi alle sammen for så vidt kan være mere eller mindre enige i, men som det i virkeligheden ikke drejer som om på denne regeringskonference, og som ikke har betydning for det, som hr. Ove Fich selv siger er det væsentligste, nemlig at EU skal forberedes på en udvidelse med de øst- og centraleuropæiske lande.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg er noget forbløffet over, at fru Charlotte Antonsen kalder det småsager, at vi beskæftiger os med arbejdsløshed, miljø, forbrugerbeskyttelse, åbenhed, nærhed og bekæmpelse af svig. For os i Socialdemokratiet er det ikke småsager. Jeg ved, det er det for Venstre. Jeg ved, at Venstre hele tiden har været imod, at vi overhovedet tog de sager op på regeringskonferencen, men for os er det helt centrale emner, og vi er faktisk ret glade for de fremskridt, der er sket på disse felter.

Så sagde jeg faktisk også, at på den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik bevæger tingene sig i retning af det, vi ønsker. Jeg gav endda et konkret eksempel med beslutningsformen. På flygtningeområdet, sagde jeg, er det fortsat uklart, og det er vist det klogeste, man overhovedet kan sige om hele flygtningeområdet.

Hvad angår Svigskonventionen, vil jeg gerne spørge fru Charlotte Antonsen, hvor mange lande der egentlig har ratificeret? Er det således, at resten af landene har ratificeret, og at det er vores skyld, at konventionen ikke er trådt i kraft?

Til hr. Keld Albrechtsen: Ja, jeg sagde ikke særlig meget om undtagelserne; der er faktisk ting, jeg synes er vigtigere, for undtagelserne er der jo. De er der nu, og de er der bagefter. Jeg synes f.eks., at hele problematikken med udvidelsen af EU er meget væsentligere. Jeg ved, at her er hr. Keld Albrechtsen grundlæggende uenig. Hr. Keld Albrechtsen mener, at de fire danske undtagelser er vigtigere end udvidelsen af EU med Central- og Østeuropa. Der har vi forskellig opfattelse, må jeg blot konstatere.